

paa den mindre Rentendgift, fuldkommen opveies derved, at Staten, naar den engang maatte beslutte sig til at indløse Banen, da faaer en saameget mindre Indløsningscapital at erlægge. Udvalget skal endnu med Hensyn til denne Deel af Eagen bemærke, at under de nuværende Pengeforhold er det forklarligt, at en Entrepreneur ved at modtage et større Capitaltilskud i gode Statspapirer kan give Staten fordeelagtigere Vilkaar med Hensyn til Andeel i Banens Indtægt.

Udvalget maa dernæst henlede Folkethingets Opmærksomhed paa, at der vel kan gives den Udvei at lade Loven faae saadant Indhold, at den bemyndiger Regjeringen til at indrømme en Entrepreneur et Capitaltilskud, der bestemmes alene som en vis forholdsvis Andeel af den Beføstning, som Banens Anlæg efter forudgaaet nøiagtig Undersøgelse og Overslag antages at ville medføre, og ikke i Loven fastsættes til en vis bestemt Sum pr. Mil; men en saadan Fremgangsmaade maa Udvalgets Fleertal ansee som aldeles utilraadelig. — Vælges denne Vej, føres Underhandlingen ind paa saagodt som uendelige Overveielser med Hensyn til den forudgaaende Undersøgelse og Overslagene, og hverken Omfanget af den Bemyndigelse, der overdrages Regjeringen, eller af den Forpligtelse, som denne ved en Contract paadrager Staten, kan med nogen Sikkerhed forud oversees. En uforanderlig fastsat Størrelse af det Capitaltilskud, som af Staten skal ydes, giver derimod strax Visshed for den yderste Grænse af den Forpligtelse, som kan paadrages Staten. — De Erfaringer, som foreligge om Jernbaneanlæg, give ogsaa tilstrækkelig Veiledning til at fastsætte en saadan Størrelse for Statens Capitaltilskud, at der ikke kan være Tvivl om, at dette er indenfor den Sum, hvorfor en Jernbane med Tilbehør kan udføres, saa at der, selv i Tilfælde at Staten maatte blive nødsaget til senere at overtage Banen, vilde være fuld Værdi for det gjorte Capitaltilskud. — Naar Capitaltilskuddet saaledes er forud fast bestemt til en Sum, som det kan ydes er under Beføstningen ved Banens Anlæg, taber ogsaa den forudgaaende Afgjørelse af Banens Retning for en stor Deel sin Betydning, eftersom Staten da har Visshed for, at den i ethvert

Tilfælde for dens gjorte Capitaltilskud erhoder et Anlæg, der overstiger detses Værdi, og naar, som foran forudsat, Entreprenuren tilpligtes i et vist Tidsrum efter Banens Anlæggelse at overtage Driften mod en vis Andeel af Bruttoindtægten, er han ved en saadan Contract ved sin egen Interesse opfordret til at vælge den Retning, som giver den største Besyttelse; og at udvikle Driften paa den hensigtsmæssigste Maade. Ministeriet har ogsaa selv i den Rigsdag meddeelt Beretning Pag. 12 forudsat, at en Entrepreneur maatte have Valget af Banens Retning, idet det der hedder: „Man kunde neppe antage, at Entreprenuren vilde lade sig foreskrive, hvilken af Hovedlinierne der skulde vælges gennem Sjælland“ etc.

Som Følge heraf anseer Udvalgets Fleertal det ikke fornødent, at Loven kommer til at indeholde en nøie Angivelse af Banens Retning, men formener, at det er tilstrækkeligt, at Loven angiver Retningen af Banen, som førende fra Nørresjællands Sydgrænse indtil Frederikshavn, med Tilføiende, at Aarhus berøres af Banen enten ved Hoved- eller Sidebane.

I Henhold til, hvad Udvalget saaledes har ansøgt, maa det foreslaae Folkethinget at vedtage en saadan Forandring i det foreslagte Lovudkast, at det kommer til at give Regjeringen fornøden Bemyndigelse til at slutte Contract med en Entrepreneur om Anlæggelse og Drift i et vist Tidsrum af en Jernbane i Nørresjælland i den angivne Hovedretning paa Grundlag af de her foran antydede Betingelser. Udvalget maa derfor være af den Formening, at om end de nuværende Tidsforhold ikke kunne ansees som de gunstigste for et saadant Foretagende, ere dog de Betingelser, der foran ere antydede, af en saadan Bessaffenhed, at der er al Høie til at indgaae paa dem, uden at afvente heldigere Tidsforhold. Ved ikke at indgaae paa de i Vinteren 1852—1853 tilbudte Betingelser er det kun opnaaet, at der nu foreligger byrdefuldere Betingelser, og at et ikke kort Tidsrum er gaaet tabt. — Trangen til den her omhandlede Jernbane er saa uafviselig, at den ikke taaler Opfattelse, og den er en saa nødvendig Betingelse for, at Udviklingen kan fremmes, at selv noget byrde-